

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Пловдив, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселин Д. Хаджиев
Членове: Теофана Б. Спасова
 Иванка П. Гоцева

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
в присъствието на прокурора Галина Андр. Андреева
като разглежда докладваното от Теофана Б. Спасова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235300602480 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С Присъда № 16/18.01.2022г. по НОХД № 4657/2021г. по описа на Районен съд Пловдив – 14 н. с., Съдът е признал подсъдимия Т. С. Л., ЕГН ***** за виновен в това, че на 01.06.2020 г. в гр. Хисаря, в имот, находящ се на *****, е държал огнестрелни оръжия и боеприпаси за огнестрелни оръжия, както следва: огнестрелни оръжия: - 1 /един/ брой карабина, марка „Щаер-Манлихер“, модел „М 95“, кал. 8x56R, със сериен номер „*****“; - 1 /един/ брой карабина, марка „SBROJOVKA BRNO“, модел „1“, кал. .22LR със сериен номер „*****“ и боеприпаси за огнестрелни оръжия – общо 95 броя патрони, както следва: 19 броя патрони, калибър .22LR, 4 броя патрони, калибър 12x70 мм, 52 броя патрони, калибър 7,62x25 мм и 20 броя патрони калибър 8x50R, без да има за това надлежно разрешение, съгласно Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, поради което и на основание чл. 339, ал. 1 НК, вр. с чл. 54, ал.1 от НК го е осъдил на две години лишаване от свобода. На

основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпълнение така наложеното наказание с изпитателен срок от три години.

На основание чл.59, ал.1 от НК е зачетено времето през което подс. Т. С. Л. е бил задържан по настоящото дело, а именно на 01.06.2020г. На основание чл. 53, ал.2, б. А от НК са отнети в полза на Държавата веществените доказателства: картонена кутия с множество части, наподобяващи пистолет – късо огнестрелно оръжие; 1/един/ бр. пистолет със заличени номера; 1 /един/ бр. пушка марка „Zbrojovka“ модел „Brno“ с № ***** с дървен приклад и поставен кожен ремък; 1 /един/ бр. пушка с дървен приклад марка „Steyr“ с надпис номер „*****“; 10/десет/ бр. части от огнестрелни оръжия, предадени на домакин към РУ Хисаря към ОДМВР Пловдив и е постановено същите да се унищожат след влизане в сила на настоящата присъда. На основание чл. 189, ал. 3 от НПК подс. Т. С. е осъден да заплати направените по делото разноски по сметка на ОД на МВР - Пловдив в размер на 180,00лева, а по сметка на ПРС сумата от 40 /четиридесет/ лева.

Против така постановената присъда е подадена въззивна жалба от подсъдимия Л. чрез защитника му адв. К., с искане същата да бъде отменена като неправилна, незаконосъобразна и необоснована. От въззивния съд се иска да постанови нова присъда, с която подс. Т. Л. да бъде признат за невинен по повдигнатото му обвинение. Твърди се, че съдът безкритично е приел изложеното то прокурора без да се съобрази с показаният ана свид. Т. Л.а.

Жалбата и стореното в нея искане за отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова оправдателна за подсъдимото лице, се поддържат в съдебното заседание пред въззивната инстанция от подсъдимия Т. Л. и защитникът му адв. Т. К.. Акцентира се върху това, че в хода на съдебното следствие не са събрани достатъчно доказателства за категоричен извод относно това, че подсъдимият е извършител на вмененото му престъпление. Твърди се, че същият не е знаел за огнестрелните оръжия и боеприпасите, останали от неговите баща и дядо, които били прибрани от свид. Т. Л.а.

Представителят на Окръжна прокуратура - Пловдив иска потвърждаване на първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна, обоснована и справедлива. Заявява се липса на

доказателства, обосноваващи извод за това Л. да не е знаел за държаните оръжия и боеприпаси, доколкото същите са се намирали на етажа от къщата, който той и семейството му обитават.

Окръжен съд Пловдив като обсъди доводите и съображенията на страните в сезиращата въззивна жалба и изложеното в съдебно заседание, а и служебно като провери правилността на атакувания съдебен акт в предмета и пределите на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 от НПК прие следното:

Жалбата е подадена в законния срок по чл.319 от НПК – петнадесетдневен от обявяването на присъдата, и от лице сред изброените в чл.318 от НПК – подсъдим, поради което се явява ДОПУСТИМА. Разгледана по същество въззивният състав счита жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваната присъда, РС Пловдив е приел за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Т. С. Л. е роден на *****, живущ в *****, б., български гражданин, със средно образование, работещ, женен, неосъждан, ЕГН *****.

Същият имал законно притежавано оръжие пистолет „ТТ“, което съхранявал на горния адрес в малка метална каса. Това му давало право да съхранява и до 50 бр боеприпаси за него с калибър 7.62x25, които също съхранявал в касата. В края на месец май 2020г. обаче в РУ Хисар по сигнал от колеги от Пловдив, се получила информация, че подс.Л. има в дома си на горния адрес и друго оръжие, за което няма разрешение. Ето защо на 01.06.2020г. била сформирана група от служители на КП Пловдив и полицаи от РУ Хисар, които да посетят адреса. На посочената дата сутринта изчакали подсъдимия да тръгне за работа и на улицата ***** пред дома му го спрели. Попитали го дали има оръжие в дома си, на което той отвърнал че има законно такова, а именно пистолета „ТТ“. Отрекъл да притежава друго оръжие и боеприпаси. Бил приканен да се върне и да позволи на служителите на реда да огледат помещенията в къщата. Подс. Л. им казал да влизат и да търсят. Ето как се пристъпило към претърсване в посочения дом, след като на място пристигнал и разследващ полицай с експерт технически помощник. Били извикани и две поемни лица – свид.Н. Д. Д. и И. Р. Г.. Къщата била на

три нива като към момента на претърсването последния етаж от нея се обитавал именно от подсъдимия. Там полицейските служители открили огнестрелни оръжия: 1 /един/ брой карабина, марка „Щаер-Манлихер“, модел „М 95“, кал. 8x56R, със сериен номер „*****“; 1 /един/ брой карабина, марка „SBROJOVKA BRNO“, модел „1“, кал. .22LR със сериен номер „*****“ и боеприпаси за огнестрелни оръжия – общо 95 броя патрони, както следва: 19 броя патрони, калибър .22LR, 4 броя патрони, калибър 12x70 мм, 52 броя патрони, калибър 7,62x25 мм и 20 броя патрони калибър 8x50R. Отделно от това самия подс.Л. извадил от каса законно притежавания пистолет ТТ и 50 бр. патрони за него с калибър 7,62x25. Пушките били намерени в гардероб в стаята на трети етаж, а патроните на различни места като чекмеджета, на масата, включително и в коридора. Имало и части от автомат „Калашников“, които обаче не позволявали да се сглоби цяло изделие от тях. Също така имало и технически неизправен боен пистолет марка „Зауер енд Сон“, модел 1913 година, с калибър 6.35мм, който бил технически неизправен, както и разглобен газов пистолет марка Екол. Подс. Л. бил отведен в РУ Хисар, където първоначално заявил, че всичко освен пистолета ТТ, бил намерил скоро в стара фамилна къща в с.К.. Ето защо се наложило да се посети от екип на полицията и това населено място, но там се оказало, че къщата е изоставена, дворът обрасъл с тръни и личало, че скоро никой не бил влизал в двора, а и самата къща.

Така изложената фактическа обстановка е установена от първоинстанционния съд въз основа на събраните по делото гласни доказателства – а именно частично от обясненията на подс. Т. Л., от показанията на разпитаните свидетели Г. В. Т., В. Н. А., М. Ж. Д., Д. Г. Т., Н. Д. Д. и И. Р. Г., както и частично от тези на свидетелката Т. Л.а. Горното е прието за видно и от приложените писмени доказателства, както и от протокола за претърсване и изземване и фотоалбум към него / л.11 – 14 д.пр. и л.17-29 д.пр./, справка съдимост за подсъдимия / л-33 д. пр./, справка от РУ Хисар по отношение разрешително за оръжие на подсъдимия / л.63 д.пр./, характеристична справка / л.66 д.пр./, справка за постоянен и настоящ адрес /л.68/, скица на имота на ***** / л.69-71/.

Въз основа на така събраните по делото гласни доказателства е направен извода, че от една страна безспорно на горепосочения адрес са били открити огнестрелните оръжия и боеприпаси, предмет на повдигнатото

спрямо подсъдимия обвинение.

Въз основа на обстоятелствена и аргументирана оценъчна дейност по отношение на доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, районният съд е стигнал до правния извод, че не следва да се кредитират от съда обясненията на подсъдимия, както и показанията на свидетелката Т. Л.а, че всъщност първия не знаел за пушките и боеприпасите на третия етаж, тъй като подсъдимия е обитавал този етаж, а тези вещи са били на видно място. Всъщност поставени в чекмеджета и гардероб, но предвид факта, че Л. обитава този етаж, няма как да не е попаднал на същите и по-рано. Дори да са останали от смъртта на неговите дядо и баща / последния през 2009г./, то поне последните три години Л. е обитавал това жилище и етаж като е ходил на работа във *****. Правилно и обосновано от съда е прието, че показанията на полицейските служители се допълват взаимно, не са в противоречие и с тези на поемните лица, като всеки от тях е дал показания за непосредствените си впечатления и момента, в който е възприел ставащото при извършеното претърсване. В съответствие с останалите доказателства по делото не са били кредитирани с доверие и показаният на свидетелката Т. Л.а, която предвид факта, че подсъдимия ѝ е син, се явява заинтересована също от изхода на делото, че пушките „Бърно“ и „Щаер“ останали от съпруга ѝ, като втората била само с музейни качества.

При самостоятелния прочит на събраните по делото доказателства и възможността от тях да се очертае ясна и безпротиворечива фактическа обстановка и съпоставката ѝ с тази изградена и обсъдена от РС Пловдив, въззивният съд не намери основание да я коригира – и като я прие за правилно установена, от правна страна, счете преценката на първоинстанционния съд за доказаност по несъмнен и категоричен начин на извършителство на процесното деяние от страна на подсъдимото лице Т. С. Л. – за правилна и законосъобразна.

Делото е висящо пред въззивния съд по жалба на подсъдимия, с която се атакува правилността и обосноваването на присъдата с твърдение, че липсват доказателства за извършено престъпление от страна на подсъдимият Л. тъй като същият не знаел за държаните огнестрелни оръжия и боеприпаси. Аргументите в жалбата, застъпени и в съдебното заседание, според

въззивният съд са неоснователни.

Следва да се подчертае детайлността и задълбочеността, които в мотивите към присъдата си е сторил районния съд при извършения доказателствен анализ на всички приобщени гласни и писмени доказателства, както и доказателствени средства. Въз основа на тях е направен напълно обоснованият извод, че в хода на досъдебното и съдебното производство са събрани достатъчно и категорични доказателства, обосноваващи схващането, че инкриминираното деяние е извършено от подсъдимия Л.. В съответствие с правната теория и съдебна практика е прието, че от обективна страна, доказано пряко от свидетелските показания на разпитаните по делото полицейски служители и поемни лица, както и от писмените доказателства – протокол за оглед и фотоалбум към него- подсъдимият Т. Л. е държал огнестрелни оръжия и боеприпаси за огнестрелни оръжия, както следва: огнестрелни оръжия: - 1 /един/ брой карабина, марка „Щаер-Манлихер“, модел „М 95“, кал. 8x56R, със сериен номер „*****“; - 1 /един/ брой карабина, марка „SBROJOVKA BRNO“, модел „1“, кал. .22LR със сериен номер „*****“ и боеприпаси за огнестрелни оръжия – общо 95 броя патрони, както следва: 19 броя патрони, калибър .22LR, 4 броя патрони, калибър 12x70 мм, 52 броя патрони, калибър 7,62x25 мм и 20 броя патрони калибър 8x50R, без да има за това надлежно разрешение, съгласно Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

Правилно е прието, че обективно е невярно твърдението, че подс. Л. не е знаел за наличието на инкриминираните вещи. Както е посочено в изготвения протокол за оглед същите са намерени съответно върху пластмасова поставка в коридора, на закачалка на площадката на стълбището, върху масичка над подложка за компютърна мишка, върху фотьойл, в чекмедже на поставка на телевизор, в гардероб и в страни от гардероба. И всичко това на жилищен етаж, обитаван именно от подсъдимия и неговото семейство от поведе от три години. Тоест наистина е невъзможно същият да не е виждал посочените вещи в ежедневието си, а с оглед трудовата му дейност – работещ като ***** във *****, и да не е знаел, че огнестрелните вещи представляват огнестрелни оръжия и боеприпаси. Освен това самия Л. не е отрича, че не притежава надлежно разрешително за държането им, а само такова за пистолет ТТ и 50бр. боеприпаси за същия,

калибър 7.62x25.

Тук следва да се посочи, че според въззивния съд, в съответствие и с трайно установената съдебна практика, районният съд е кредитирал като едноточен и безпротиворечиви показанията на разпитаните свидетели по делото, с изключение тези на свид. Т. Л.а. Действително, с оглед спецификата на служебните им задължения, е напълно логично полицейските служители да нямат пълен спомен за конкретния случай, но същевременно това обстоятелство е преодоляно от съда посредством прочитане показанията на тези свидетели, депозираните във фазата на досъдебното производство на основание чл.281 ал.4 вр. ал.1 от НПК. По този начин е и очертана гореизложеното безпротиворечива фактическа обстановка по делото. В този смисъл постановената присъда не почива на самопризнания по делото, тъй като такива липсват, а се основава на заявеното от разпитаните свидетели относно личните им възприятия. Последните касаят, от една страна фактите, свързани с извършеното следствено действия претърсване и изземване, а от друга – из-явленията на самия Т. Л. пред полицейските служители. Последните не се явяват самопризнания, депозираните не по реда на НПК, а са част от свидетелските показания по делото и в този смисъл попадат в доказателствената съвкупност, която съдът надлежно е обсъдил.

При цялостната извършена служебна проверка на атакувана присъда въззивният съд не установи игнориране на доказателства от значение за установяване на обективната истина по делото, нито установи превратно възприемане на доказателства. Видно е от самите мотивите на атакуваната присъда, че първоинстанционният съд е анализирал в дълбочина всички свидетелски показания и ги е съпоставил, както едни спрямо други, така и спрямо останалия доказателствен материал, внимателно и детайлно е обсъдил доказателствата – гласни, писмени и веществени, спорните моменти в тях, акцентите на страните върху тях и основателността на всеки един от доводите им и съотнасянето им към доказателствената съвкупност за всеки от тях. При правилно и обстойно изяснена фактическа обстановка, при задълбочено и аналитично обсъждане на доказателствата по делото и при проявена активност за вземане на мерки за разкриване на обективната истина Районен съд Пловдив е достигнал до правилен и обоснован извод за доказаност на обвинението спрямо подсъдимия Т. С. Л. по несъмнен и категоричен начин,

който правен извод е обективизиран чрез изготвянето на осъдителната присъда спрямо подсъдимото лице. В хода на въззивното производство не се ангажираха от страните по делото доказателства, които да налагат обсъждането и съпоставянето им с останалите такива.

Правилно и в съответствие с нормите на НПК, на основание чл. На основание чл.59, ал.1 от НК от наложеното наказание „лишаване от свобода“ е зачетено времето през което подс. Т. С. Л. е бил задържан по настоящото дело, а именно на 01.06.2020г. В съответствие с изискванията на НПК и на основание чл. 53, ал.2 от НК е постановено картонена кутия с множество части, наподобяващи пистолет – късо огнестрелно оръжие; 1/един/ бр. пистолет със заличени номера; 1 /един/ бр. пушка марка „Zbrojovka“ модел „Brno“ с № ***** с дървен приклад и поставен кожен ремък; 1 /един/ бр. пушка с дървен приклад марка „Steyr“ с надпис номер „*****“; 10/десет/ бр. части от огнестрелни оръжия, предадени на домакин към РУ Хисаря към ОДМВР Пловдив да се отнемат в полза на Държавата и да се унищожат след влизане в сила на присъдата. Законосъобразно, предвид признаването на подс. Л. за виновен по повдигнатото му обвинение и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК същият е осъден да заплати направените по делото разноси по сметка на ОД на МВР - Пловдив в размер на 180,00 /сто и осемдесет/ лева, а по сметка на ПРС сумата от 40 /четиридесет/ лева за извършени балистични експертизи.

При извършената служебна проверка Окръжният съд не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваната присъда, нито да са налични основания, налагащи нейното изменение.

С оглед на гореизложеното настоящата въззивна инстанция прие да потвърди изцяло обжалваната присъда като правилна и законосъобразна.

По горните съображения и на основание чл.334 т.6 вр. чл.338 от НПК Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 16/18.01.2022г. по НОХД № 4657/2021г. по описа на Районен съд Пловдив – 14 н. с.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____